

Dit is een foto van vorig jaar toen ik Nicolai had ontmoet. Nicolai leeft er 5 maanden in het jaar, helemaal alleen, afgesneden van de rest van de wereld. Toen ik hem vorig jaar vroeg of ik even op zijn bank mocht zitten bood hij mij meteen vers gemaakte kaas aan. Karel heeft

meermaals geprobeerd om in contact te komen met Nicolai, per mail en per telefoon, maar Karel heeft Nicolai nooit te pakken gekregen. We weten dan ook niet wat er met de man is gebeurd.

Plots komen er een aantal honden naar ons toegelopen. Gelukkig was de herder/eigenaar van de honden in de buurt en meteen werden de honden kalm en lieten ze ons met rust. De

Karpatische herdershonden worden gebruikt als herdershond en als waakhond.. Een volwassen reu is ongeveer 70 centimeter hoog, een volwassen teef ongeveer 60 centimeter.

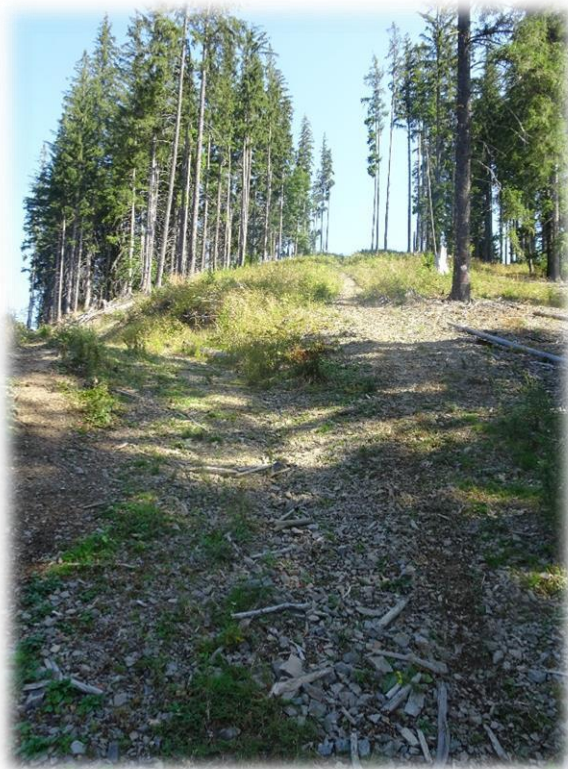

De Karpatische herdershond heeft een rijk verleden. Het ras heeft zich ontwikkeld tot uitstekende beschermers van de schaapkuddes, die door de bergen van de Roemeense Karpaten trekken. In de afgelegen en wilde natuurgebieden is een gevarieerd en rijk aanbod

aan vegetatie te krijgen. Er is echter één nadeel aan het leven in deze rijke gebieden; er leven roofdieren, bruine beren, wolven en lynxen om precies te zijn.

De Karpatische herdershond is uitstekend aangepast aan het klimaat en heeft uitmuntende capaciteiten om tegen roofdieren te strijden. De combinatie van wolfachtig roedelgedrag,

sterke en atletische lichaamsbouw, beweging en hun oeroude werkgeschiedenis en ontwikkeling maakt ze uitstekende en efficiënte kuddebewakers. Het ras wordt door de FCI sinds 6 juli 2005 erkend.

Zwavelkopjes smaken zeer bitter en zijn zeer giftig. Na consumptie bij mensen ontstaan er na

5-10 uur klachten als diarree, misselijkheid, braken en flauwvallen. Ook zijn er gevallen bekend van verminderd gezichtsvermogen en verlamming. Na een aantal dagen verdwijnen meestal de bijwerkingen.

In deze streek, en vermoedelijk in het gehele land, treft men nog regelmatig hooimijten aan.

Iets dat we bij ons niet zo vaak meer ziet. Men heeft 20 van deze hooimijten nodig om 1 koe een ganse winter eten te kunnen geven.

Heksenboter is een slijmzwam en kan zich verplaatsen waarbij het vaak een glanzend kruispoor achterlaat. Heksenboter voedt zich met micro-organismen. Hij komt algemeen voor op dood hout. Heksenboter voelt ruw aan, is sponzig, bros en teer.

De aanduiding van de Via Transilvanica is zeer goed. Het langeafstand pad bestaat dan ook nog maar enkele jaren.

Het Iezer-meer ligt op 937 meter hoogte. Dit meer werd gevormd door een aardverschuiving ongeveer 400-500 jaar geleden en er is een legende aan verbonden : er wordt gezegd dat er op de bodem van het meer een verborgen schat is die toebehoorde tot de Tataren, die wordt

beschermd door talrijke adders en de vissen van het meer. Het meer is onlangs gedregd en is voor de locals een populaire bestemming die is toegevoegd aan het toeristische circuit.

We eindigen vandaag in Sadova. De naam is vermoedelijk afgeleid van de Slavische term “Sad-va” wat “twee jukbeenderen” betekent. Maar waarschijnlijk is het dorp ontstaan uit de eerste paar huisjes die werden gebouwd om de fruitbomen in de zomer en de herfst te bewaken. Pruimenbomen groeien van nature waar de Sadova-stroom het dorp binnenstroomt. Volgens plaatselijke overleveringen zou op de plaats waar de twee stromen, de Sadova en de Moldova samenvloeien, een plaats van ruilhandel geweest zijn. Uit het zuiden kwam graan, de lokale bevolking bood kaas en vis (forel) aan.

Bij aankomst aan het meer staat Karel ons op te wachten met een verrassing, koele drankjes!

Alweer logeren we in een prachtig hotel met heel lekker eten.

Dinsdag 22 augustus 2023

- Van : Sadova
- Naar : Pasul Mestacanis
- Afstand : 20 km
- Stijgen : 900 m
- Dalen : 600 m
- Duur : 7 uur

Nog volgens een overlevering kwam er eens een man uit de Apennijnen langs en zijn naam was Pizzelli. Niemand weet de reden waarom hij naar deze plek reisde, maar hij was

gecharmeerd door de schoonheid van dit gebied, maar nog belangrijker door een lokaal meisje. De twee trouwden en startten één van de grootste families die hier nog steeds woont.

Een lokale bewoner is bessen aan het plukken. Ik zie hier regelmatig mensen die daar mee bezig zijn. Het is een soort houten vuilblik met vooraan een soort kam. Daarmee gaan ze over de struik en de bessen vallen in het blik.

We vertrekken terug in de mist. Maar het is zeker niet koud en de zon doet al flink haar best om door de mist te breken.

Dr. Traian Popovici – de held van Fundu Moldovei. Hij werd een lokale held genoemd omdat hij 25.000 Joden heeft gered van deportatie in 1941. Deze Joden zouden worden

gedepoteerd naar Transnistrië. Zijn graf bevindt zich in de buurt van de houten kerk in Fundu Moldovei en het is vandaag de dag nog steeds te bezoeken.

Eens de zon er door komt is het terug puffen. Gelukkig staat er een licht briesje dat wat voor afkoeling zorgt.

De hoed van de porseleinzwam is eetbaar maar niet echt smakelijk. De hoed van de zwam blinkt doordat er een slijm laag op zit.

Het Geelsprietdikkopje treft men ook bij ons aan in Vlaanderen. Het was in de jaren negentig vrij algemeen, maar is nu vrij zeldzaam. De verspreiding in Vlaanderen bleef vrij stabiel tot

aan het begin van de jaren tachtig, ging dan sterk vooruit tot het begin van de jaren negentig, maar gaat sindsdien opnieuw achteruit. De atlashokken waaruit de soort verdwenen is en waarin de soort voor het eerst gevonden werd, liggen verspreid over Vlaanderen. De kans is zeer groot dat veel waarnemers het Geelsprietdikkopje verwarden met het Zwartsprietdikkopje waardoor de sterke achteruitgang een overschatting zou kunnen zijn.

Dagpauwoog is een van de meest voorkomende vlinders. De 'ogen' hebben een afschrikfunctie voor vijanden. Hij overleeft bijna een jaar lang, 's winters in schuren en

zolders. Hij komt talrijk voor, wellicht ook omdat hij weinig kieskeurig is om nectar te vinden en omdat de rupsen op verschillende planten leven.

Sommige bruggetjes zien er nogal gammel uit en soms zijn ze ook gammel en is het toch wat uitkijken als men er gebruik van maakt.

Keizersmantel is een van de allergrootste vlinders die we ook bij ons in de Ardennen aantreffen. Deze forse knaap tref je aan langs bosranden en langs brede bospaden waar veel

bermbloemen zijn. Hij vliegt aan hoge snelheid heen en weer en omhoog en omlaag. Een prachtige verschijning. De keizersmantel leeft in bossen met veel viooltjes en keerde in 2015 terug in Nederland, na 30 jaar afwezigheid. Inmiddels kan hij in het hele land gezien worden, en plaatselijk zelfs in flinke aantallen.

Veeboeren moeten hier nog zelf hun melk naar de melkerij brengen. Ze doen dit nog op de oude manier, met paard en kar.

